

چکیده

یکی از منابعی که می‌تواند کمبود سرمایه در کشورهای در حال توسعه را جبران کند، استفاده از سرمایه‌گذاری خارجی است. از سویی دیگر، حجم عظیم ذخایر نفت و گاز و همچنین موقعیت جغرافیایی و ژئوپلیتیک منحصربه‌فرد ایران در دستیابی به بازارهای عمده مصرف جهان، ایران را در زمره مهم‌ترین کشورهای برای جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی قرار داده است. هدف اصلی تحقیق حاضر، تبیین عوامل مرتبط با میزان جذب خالص سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در حوزه نفت و گاز است. از این‌رو، داده‌های ۱۷ کشور سرمایه‌گذار در بخش نفت و گاز و طی سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۱۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. جهت آزمون فرضیه از مدل پنل دیتا استفاده شده است. نتایج حاصل نشان داده است که تولید ناخالص سرانه داخلی ایران و کشورهای سرمایه‌گذار، حجم سرمایه‌گذاری دوره قبل و شاخص لیندر رابطه معنی داری با حجم سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی میان کشور ایران و سایر کشورها دارد. در حالیکه فاصله کشورها رابطه معنی داری با متغیر وابسته ندارد. هم‌چنین علامت متغیرها با تئوری‌های اقتصادی سازگار است.

کلمات کلیدی: سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، بخش نفت و گاز، مدل جاذبه، تولید ناخالص سرانه داخلی، شاخص لیندر.